

श्री आदित्य हुदय स्तोत्रम् ॥
ओम् अस्य श्री आदित्य हुदय स्तोत्र महामन्त्रस्य
अगस्त्य रुशिहि अनुश्टुप् च्छन्दह
आदित्य हुदय भूतो भगवन् निरस्ता शेश विघ्नतय
सर्वत्र जय सिद्धौ विनियोगह
अस्य शडन्गण्य रश्निमते नमह
इत्यनेन
ततो युद्धपरिश्रान्तम् समरे चिन्तया स्थितम् ।
रावणम् चाग्रतो द्रुश्टवा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥
दैवतैःच समागम्य द्रश्टुमभ्यागतो रणम् ।
उपागम्या ब्रवीद्राम अगस्त्यो भगवान् रुशिहि ॥ २ ॥
राम राम महाबाहो श्रुणु गुह्यम् सनातनम् ।
येन सर्वानरीन् वत्स समरे विजयिश्यसि ॥ ३ ॥
आदित्य हुदयम् पुण्यम् सर्व शत्रु विनाशनम् ।
जयावहम् जपेन्नित्यम् अकशयम् परमम् शिवम् ॥ ४ ॥
सर्वमन्गल मान्गल्यम् सर्व पप प्रणाशनम् ।
चिन्ता शोक - प्रशमनम् आयुर्वर्धनम् उत्तमम् ॥ ५ ॥
रश्मिमन्तम् समुद्यन्तम् देवासुर नमस्कृतम् ।
पूजयस्व विवस्वन्तम् भास्करम् भुवनेश्वरम् ॥ ६ ॥
सर्वदेवात्मको हयेश तेजस्वी रश्मिभावनह ।
एश देवासुरगणान् लोकान् पाति गम्भिरभिहि ॥ ७ ॥

एश ब्रह्मा च विश्णुश्च शिवह् स्कन्दह् प्रजापतिहि ।
महेन्द्रो धनदह् कालो यमह् सोमो हयपाम्पतिहि ॥ ८ ॥

पितरो वसवह् साध्या हयश्चिनौ मरुतो मनुहु ।
वायुर्वह्निह् प्रजाप्राण रुतुकर्ता प्रभाकरह ॥ ९ ॥

आदित्यह् सविता सूर्यह् खगह् पूशा गमस्तिमान् ।
सुवर्णसद्गुशो भानु र्हिरण्यरेता दिवाकरह ॥ १० ॥

हरिदश्वह् सहस्रार्चिह् सप्तसप्ति - मरीचिमान् ।
तिमिरोन्मथनह् शम्भुस्त्वश्टा मार्तान्ड अन्शुमान् ॥ ११ ॥

हिरण्यगर्भह् शिशिरस्तपनो भास्करो रविहि ।
अग्निगर्भो अदितेह् पुत्रह् शन्ख शिशिरनाशनह ॥ १२ ॥

व्योमनाथस्तमोभेदी रुग् यजुह् साम पारगह ।
घन ब्रुश्टिरपाम् मित्रो विन्द्य वीथी प्लवन्गमह ॥ १३ ॥

आतपी मन्डली मुत्युह् पिन्गलह् सर्वतापनह ।
कविर्विश्वो महातेजाह् रक्तह् सर्व भवोद्भवह ॥ १४ ॥

नकशत्र ग्रहताराणाम् अधिष्ठो विश्व भावनह ।
तेजसामपि तेजस्वी द्वादशात्मन् नमोस्तुते ॥ १५ ॥

नमह् पूर्वाय गिरये पश्चिमायाद्रये नमह ।
ज्योतिर्गणानाम् पतये दिनाधिपतये नमह ॥ १६ ॥

जयाय जयभद्राय हर्यश्याय नमो नमह ।
नमो नमह् सहस्राम्शो आदित्याय नमो नमह ॥ १७ ॥

नमह् उग्राय वीराय सारन्गाय नमो नमह ।

नमह् पद्म प्रबोधाय मार्तान्डाय नमो नमह् ॥ १८ ॥
ब्रह्मेशान अच्युतेशाय सूर्याय आदित्यवर्चसे ।
भास्वते सर्वभक्षाय रौद्राय वपुशे नमह् ॥ १९ ॥
तमोघ्नाय हिमघ्नाय शत्रुघ्नाय अमितात्मने ।
क्रुतघ्नघ्नाय देवाय ज्योतिशाम् पतये नमः ॥ २० ॥
तप्त चामीकराभाय वहनये विश्वकर्मणे ।
नमस्तमो अभिनिघ्नाय रुचये लोकसाक्षिणे ॥ २१ ॥
नाशयत्येश वै भूतम् तदेव सुजाति प्रभुहु ।
पायत्येश तपत्येश वर्षत्येश गभस्तिभिहि ॥ २२ ॥
एश सुप्तेशु जागर्ति भूतेशु परिनिश्ठितः ।
एश एवाग्निहोत्रन्च फलम् चैवाग्निहोत्रिणाम् ॥ २३ ॥
वेदाश्च रुतवश्चैव रुतूनाम् फलमेव च ।
यानि क्रुत्यानि लोकेशु सर्व एशु रविह् प्रभुहु ॥ २४ ॥
फल श्रुतिहि
एन-मापत्सु क्रुच्छ्रेशु कान्तारेशु भयेशु च ।
कीर्तयन् पुरुशह् कश्चिन् नावसीदति राघव ॥ २५ ॥
पूजयस्वैनम् एकाग्रो देवदेवम् जगत्पतिम् ।
एतत् त्रिगुणितम् जप्त्वा युद्धेशु विजयिश्यसि ॥ २६ ॥
अस्मिन् कशणे महाबाहो रावणम् त्वम् वधिश्यसि ।
एवमुक्तवा तदागस्त्यो जगाम च यथागतम् ॥ २७ ॥
एतच्छ्रुत्वा महातेजा नश्टशोको अभवत्तदा ।

धारयामास सुप्रीतो राघवह् प्रयतात्मवान् ॥ २८ ॥
आदित्यम् प्रेक्ष्य जप्त्वा तु परम् हर्शमवाप्तवान् ।
त्रिराचम्य शुचिर्भूत्वा धनुरादाय वीर्यवान् ॥ २९ ॥
रावणम् प्रेक्ष्य हुश्टात्मा युद्धाय समुपागमत् ।
सर्वं यत्नेन महता वधे तस्य ध्रुतो अभवत् ॥ ३० ॥
अथ रवि-रवद-न्निरीक्ष्य रामम्
मुदितमनाः परमम् प्रहुश्यमाणह ।
निशिचरपति सञ्कशयम् विदित्वा
सुरगण मृद्यगतो वचस्त्वरेति ॥ ३१ ॥
॥ इति श्री रामायणे युद्धकान्डे आदित्य हुदय स्तोत्रम् सम्पूर्णम् ॥